

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Capșa, Liviu

Zona de indulgență / Liviu Capșa. - Apahida : Neuma, 2022

ISBN 978-606-9610-34-3

821.135.1

LIVIU CAPȘA

Zona de indulgență

Poezie

Editura
NEUMA
2022

Cuprins

ROBOȚI SOCIALI	ZONA DE INDULGENȚĂ
o zi măreață / 7	o întâmplare / 44
statui / 8	pe băncile orașului / 45
roboți sociali / 9	provincia n-o să moară / 46
mai mult cer / 11	la apelul istoriei / 48
scrisoarea mătușii Profira	zona de indulgență / 50
(din anul de grație 1969) / 12	animale eliberate / 51
în zadar / 13	amintiri / 53
o compunere / 14	toboșarul vestitor / 55
ritual / 16	copiii asfaltului / 57
nașterea statuii / 18	bine-ai venit tristețe / 59
cât / 20	univers în mișcare / 60
datorii literare / 22	slăvite fie / 61
altă scrisoare	o piatră / 62
a mătușii Profira	trecutul la care n-ajungem / 63
(din anul de grație 1972) / 23	simple întrebări / 65
om liber / 24	tot navetiști / 66
un furt / 25	vești bune / 68
câte o mică atlantidă / 26	nesuferita realitate / 70
insularii / 27	un om onorabil / 72
carne, lacrimi și sânge / 28	l-au crezut / 73
un erou / 29	disponibila realitate / 74
ultima scrisoare	liniștitor / 75
a mătușii Profira	istoria lui
(din anul de grație 1988) / 30	memoriei tatălui meu / 76
zidul / 31	viitorul, nepoftit musafir / 78
înțeleptul / 32	am văzut / 80
măști albastre / 33	daruri / 81
mesagerii dezastrelor / 35	din ce în ce mai mică, lumea / 82
de la o vreme / 37	majordomul / 84
mici petice luminoase / 38	lozuri în plic / 85
porți ferecate / 39	porumbei voiajori / 87
o amintire / 40	Ică / 89
vară cretană / 42	mereu împăcată
	(în memoria mamei mele) / 90
	destin / 92
	a fost sau n-a fost / 93

o zi măreață

o zi pentru istorie
coconul viitorului s-a ridicat
în două picioare
se clatină, pășește, umblă
gânguritul lui are măreția
unui tunet

o zi epocală, așteptată de ani
mulțimile au invadat străzile
piețele publice
aruncă cu trandafiri în statui
bat cu pumnii în scuturi

mai la margine
începe bătaia cu perne
din care sar fulgi tricolori
porumbeii îi poartă în cioc
mulțimea în inimi și-n păr

leneș se ridică și escadronul baloanelor
imnuri de slavă gălgâie din trompete
laserele discursurilor luminează cerul
fețele și fațadele clădirilor

se încing grătarele
se învârte marele proțap național
pe care rânjește vițelul
cel mai gras

apoteotic se va încheia totul
c-o bătaie cu frișcă

s-au șmecherit și statuile astea
 ba ne fac cu ochiul
 ba ne trag de mânecă
 una chiar își ridică pălăria
 când trece vreo damă
 mai abordabilă

li s-a urât cu eternitatea
 nu-și mai încap în piatră
 mâine-poimâine or să plece pe străzi
 vor da buzna prin case
 își vor cere dreptul la viață

la naiba cu lecțiile lor de morală
 cu tristețea lor gânditoare

jos cu statuile
 ne-am săturat de tăcerea lor falnică
 de privirile lor acuzatoare
 să-și scoată capul din nori
 să coboare cu picioarele pe pământ

da, pe pământul unde noi, muritorii,
 avem de toate
și-a putea și nu se poate
și-nchisori și libertate
și noroi și stele
 cum zis-a poetul-statuie

roboți sociali

ca o explozie primordială
 vine o nouă dimineață
 de sub pământ, din crăpăturile pietrelor
 răsar roboții sociali
 ceva îi animă, îi împrăștie
 îi aleargă-n toate direcțiile

încet-încet totul se leagă
 capătă sens
 un cod universal îi unește
 succesiuni de fapte, noi traiectorii
 ies la iveală

o evidență de necontestat
 roboții sociali se instalează
 în țarcul obișnuinței

nimic nu scapă privirii
 gândului, căutărilor
 labirintul vieții în veșnică extindere
 perpetuu se nasc întrebări
 arar se găsesc și răspunsuri

structuri în năvalnică expansiune
 alcătuirii cu contur efemer
 nimic nu le satură elenul
 nimic nu le ostioiește avântul

din corpusculii luminii
storc miere și ambră
în cuibul vulcanilor culeg

proteinele vieții
mistere descifrează-n amprentele stelelor
au conversații filosofice
cu meteoriții

când redevin umani
roboții sociali își caută locul
precum peștii și păsările
migrează spre ultima înmulțire
înainte să îi risipească furtuna galactică
să-i macine mecanica timpului

We know
books

mai mult cer

țările mari au mai mult cer
împărțea Domnului
n-a fost deloc dreaptă
belșug de cer peste belșug de pământ

de aceea, în țările mari
păsările zboară mai mult
norii lasă mai multă umbră
ploile sunt mai bogate

ghemuite sub țările mari
țările mici
stau ca puii sub cloșcă
ocrotite de nenumărații dușmani
apărate de vremuri vrăjmașe

ca puii aceia plăpânzi
care, când le dau penele,
sunt numai buni de mâncat

scrisoarea mătușii Profira

(din anul de grație 1969)

We know
books

Dragii mei doresc ca micile mele rânduri să vă găsească sănătoși și barca vieții voastre să plutească pe apa fericirii noi suntem bine cu toți Zina și-a luat vițică să aibe lapte la copii Sarafim îi aduce în fiecare seară iarbă în atașul motoșiclei Valea are slujbă bună îi storog de noapte la selsoviet ziua mă ajută la treabă poate dă Domnul și se însoară și el că i-a venit vremea mâne scoatem cartofele de la deal am pus curechi la poloboc am făcut și 10 bănci de campot finu Vania mi-a adus de la zavod două cleioance de pus pe masă îs tare frumoase înflorate de-ți iau ochii dar duhnesc a gaz le-am lăsat la aer Nina e pradaveață la magazin la Chiperceni dar o ia nacelnicu ei la Orhei s-a deschis un univermag cu de toate tare bine se împacă amândoi mi-au adus și mie o pereche de gumari sănătate să fie și pace ceea ce vă doresc și vouă

cu drag Profira

în zadar

tata ascultă Europa liberă
mă ghemuiesc și eu lângă el
mi se pare totul
atât de straniu

cei de afară ne spun
ce se întâmplă în țară
ce nu se scrie în ziare
și ce nu trebuie să uităm
deși noi uităm imediat

când nu se mai înțelegem nimic
tata caută Vocea Americii
dar și aici e la fel
deși ei sunt și mai departe

într-un târziu adorm
și-n vis le-ncurc
Vocea Europei, America Liberă
atât de departe și atât de aproape
și, desigur, pentru noi,
în zadar

cândva aici erau case
curți și acareturi
porci în cotețe, câini în lanțuri
fum din hornuri
prune în iarbă, dunde-n țărână
oameni prin bătători

o mahala înfloritoare
cu simțurile vii și sângele iute
numai bună de pus în romane

*stai, măi băiatule, ce-ți veni
asta-i compunere
vezi că ai apucături nesănătoase
taie, taie totul și cască ochii
scrie despre ceea ce vezi
lasă nostalgiile mic-burgheze*

are dreptate tovarășa profesoară
acum, aici, e un nou cartier
cutii de beton frumos aliniat
ferestre pline de soare
rufe colorate fluturând în balcoane
muzica bătătoarelor de covoare

iată, și câini fără lanțuri
liberi ca păsările cerului
și oameni care pleacă și vin
și-apoi iar pleacă
zi și noapte
noapte și zi
prinși înșurubați într-un rost
care nu le dă pace
ca un mușuroi de furnici
pe care-l calci, uneori, cu piciorul
pe care-l destramă, deseori, vântul